

her er Tale om? De, der paa Landet have deres Indtægter udenfor Jordbruget, udgjøre kun et meget ringe Tal. Efter de i Gaarsmødet foretagne Afstemninger angaaende Forslaget under Nr. 21, hvorved det navnlig viste sig, at der var omtrent lige mange Stemmer for og imod det Spørgsmaal, om man skulde lade § 5 forblive, som den var stillet af Udvalgets Fleertal, eller man skulde forandre den saaledes, som jeg havde deeltaget i at foreslaae det, nemlig saaledes, at man skulde benytte Rigningen efter Formue og Leilighed, og da da der mellem den af 37 Medlemmer bestaaende Minoritet var flere Landbrugere, som jeg antager, bedst kunne dømmes, hvorvidt man vil kunne bruge Udvalgets Fleertals Forslag som Grundlag for en fremtidig Indkomstskat, vil jeg ikke have noget imod igjen at optage dette Forslag til 3die Behandling; ialtfald vil jeg langt foretrække det for Udkastets § 4 i dens nuværende Stillelse. Jeg havde i Grunden tænkt mig Muligheden af, at den ærede Indenrigsminister vilde tage Sagen saaledes, som den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage) antydede, nemlig at man til 3die Behandling indfatte en bestemt Sum, som skulde komme ud efter § 4; men man maatte da ogsaa have Regler, hvor efter Summen skulde fordeles imellem vedkommende Amter, i Righed med hvad der findes i Forslaget under Nr. 21; kun saaledes vilde jeg kunne forstaae, at man forøvrigt kunde beholde Udkastets § 4. Indsætter man ikke en bestemt Sum, som paa den Maade skal komme ud, maa jeg stærkt fraraade at stemme for Udkastets § 4, og tilraade at blive ved Forslaget under Nr. 21, hvadenten det nu skal være med en Skat paa Indtægt eller paa Formue og Leilighed, efter som man bliver enig om ved 3die Behandling, og, som sagt, efterat jeg har hørt saa Mange, navnlig Landbrugere, som maae antages at kende til Rigningen i Landkommunerne, og selv maaftæe ofte have deeltaget i den, er jeg, for at undgaae den uheldige § 4 i Lovudkastet, villig til at slutte mig til dem, der holde paa en Indtægtsstat. — Angaaende de foreliggende Forslag til Udkastets § 4 skal jeg ikke nægte, at maaftæe ogsaa jeg kunde være tilbøielig til at antage, at Forslagene under Nr. 14, 15 og 16 kunde stilles

lidt anderledes, saaledes at navnlig 150 Rb. forhøiedes til 200 Rb. og de følgende Summer i Forhold dertil; men jeg skal ikke nu høre mig videre derom, da dette Punkt vil blive Gjenstand for nærmere Derveielse af Udvalget, inden Sagen kommer til tredie Behandling. Der er endnu kun een Bemærkning, jeg skal tillade mig. Den høitagtede Indenrigsminister sagde, at der kun var Spørgsmaal om at faae en Sum af 300,000 Rb. ud efter § 4; men der er nu dog Tale om at faae noget Mere. Naar Regjeringen imidlertid, da den forelagde Udkastet, har regnet paa at faae 300,000 Rb., og Udkastet vedtages, uden at der sættes nogen Sum ind, hvorledes vil man da kunne regne paa at faae 550,000 Rb. ud? Naar Regjeringen, da Udkastet blev frevet, kun ventede at faae 300,000 Rb. ud, saa kan jeg ikke forstaae, hvorledes den nu kan vente at faae over en halv Gang mere. Jeg seer heller ikke, hvorledes man skal komme udover denne Vanskelighed.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til de Dyringer, der nu saaldt fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), skal jeg bemærke, at det er en Misforstaaelse, naar han har troet, jeg har villet antyde, at man, ved at vedtage Regjeringens Forslag, skulde vinde et Grundlag for en fremtidig Indkomstskat. Det, der vinde, ved ikke at foreslaae en Sum af 550,000 Rb., er, efter min Mening, at man derved faaer et Begreb om den indbyrdes Skatteevne i de forskjellige Dele af Landet, at man for Exempel, hvis der til næste Aar skulde vedtages en lignende Krigsstatslov, har et Begreb om, i hvilket Forhold Landets Skatteevne maatte staae til Kjøbenhavns og Kjøbstædernes. — Forsaavidt den ærede Rigsdagsmand bemærkede, at naar Regjeringen ved de 3 pCt. i § 4 havde gjort Regning paa at faae et Beløb ind af 300,000 Rb., saa kunde den paa ingen Maade, saaledes som Sagen nu stiller sig, gjøre Regning paa at faae et Beløb af 550,000 Rb., skal jeg bemærke, at det har jeg heller ikke antaget, men, hvad jeg ved Sagens tidligere Behandling har havt Leilighed til at sige, er, at naar Loven om Udredelse af Distriktsheste ved-